

beling, saa troer jeg dog ikke det vil være rigtigt at forandre den til en Indkomstskat. Det synes ogsaa at være erkjendt i selve Lovudkastet, at en Indkomstskat i sin Reenhed ikke er tilraadelig, og jeg skal tilføie, at af Byens Communalbestyrelse har navnlig den ene Deel, nemlig Magistraten, udtalt sig meget bestemt imod en Indkomstskat. I Lovudkastet er Indkomstskatten bleven modificeret paa en dobbelt Maade, dels igjennem § 10, forsaavidt som deraf fremgaaer, at der ikke skal svares lige mange Procent af Indtægten, men gjøres Afdrag for de mindre Indtægter, dels i § 12, forsaavidt som Ligningscommissionsen skal være bemyndiget til at foretage en Redfættelse i Skatteansættelsen paa Grund af særlige Omstændigheder. Men jeg troer, som sagt, at man burde være gaaet videre; det kan være ganske rigtigt at opstille det Princip, at Borgerne bør bidrage, indtil en vis Grad, til Communens Udgifter i Forhold til deres Skatteevne, eller som de have Raad dertil, men jeg troer ikke, at det kan nægtes, at det er mere hørdefuldt for den mindre Formuende at hve et ifkun forholdsvis mindre Bidrag end for den mere Formuende at hve et forholdsvis større Bidrag. Jeg troer, det vil falde en Mand med en Indtægt af 1000 Rd. haardere at udrede et Bidrag af 100 Rd. end den, som har en Indtægt af 2000 Rd., at hve 200 Rd., og naar Lovudkastet erkjender dette for de mindre Indtægters Vedkommende, da kan jeg ikke negte, at det forekommer mig rigtigt, hvad der igaar blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin), at det er inconsequent ikke at ville tage samme Hensyn, naar man kommer op i de høiere Sætter. Jeg skal ikke udtale mig vidtløftigere herom, da jeg kan henvise til, hvad Kjøbenhavns Magistrat i denne Anledning har udtalt i sin Skrivelse til Borgerrepræsentationen Pag. 45—46, men jeg vil kun tillade mig at gøre opmærksom paa, hvad der vil blive en Følge af Lovudkastet, dersom den Scala, der er opstillet i § 10, skal blive vedtaget uforandret. Deraf vil Følgen blive, efter de Oplysninger, Magistraten har meddeelt, at det navnlig vil blive de mere formuende Mænd, som ville høste godt af Lovforslaget, hvorimod de mindre Formuende snarere ville lide Skade deraf,

og navnlig ikke ubetydelige Beløb, som de mere Formuende blive fritagne for, ville blive væltede over paa Middelflassen.

Et andet Hovedpunkt i den foreliggende Sag er, hvem Skatten skal paalignes. Det forekommer mig, at der i den Skrivelse, hvormed Indenrigsministeriet i sin Tid tilstillede Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn det af Ministeriet ubearbejdede Lovudkast, saavel som af den høitæredede Indenrigsminister igaar, er fremsført aldeles uigjendrivelige Grunde for, at det ikke laader sig gjøre i en Communallov, som kun omfatter en enkelt Deel af Landet, at give Bestemmelser, som ere i Strid med de almindelige Grundfættninger for Communal-Beskatningen i hele det øvrige Land, navnlig hvad de intercommunale Beskatningsforhold eller Forholdet mellem de forskjellige Communer angaaer, og det forekommer mig, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse, uagtet den har gjort en forskjellig Indstilling, dog tydelig har vist, at den selv maa erkjende Rigtigheden af Ministeriets Grunde i denne Henseende, derved at Communalbestyrelsen har tilføiet en subsidiair Indstilling om, at Ministeriet vilde tage det i sin Haand ved en særegen Lov at søge disse indre communale Forhold ordnede. Men saalænge dette ikke er skeet, saalænge der gjælder andre Regler for Communalbeskatningen udenfor Kjøbenhavn, vil det ikke alene være en Uretfærdighed mod de enkelte Skatteydere at beskatte dem — heelt eller halvt, det gjør forsaavidt ikke væsentlig til Sagen — paa 2 Steder, men det vil ogsaa være en Uretfærdighed mod de andre Communer, at give Kjøbenhavns Commune en saadan Ret fremfor alle andre Communer. Det forekommer mig imidlertid, at efter disse Anføelser, som fuldkommen rigtig ere gjorte gjældende i Lovudkastet, maatte § 6 ogsaa undergives nogen Forandring. Det hedder deri: „at Indkomstskatten paalignes samtlige Stadens Indvaanere efter Indkomst, dog saaledes, at der ved at beskattes saadanne af Stadens Indvaanere, som tillige have fast Bopæl i andre af Landets Communer, bliver at tage Hensyn til den Tid, de opholde sig i Kommunen“. Jeg tilstaaer, at det ikke er mig ganske klart, hvorledes denne Paragraph skal